

[Palle Simonsen]

getoverslagstallene for 1983, 1984 og 1985, er selvfølgelig interessant. Det har vi været på vej til at gøre før, men vi har også konstateret, at ikke engang det havde finansudvalget i virkeligheden mulighed for at få noget reelt ud af. Derfor er det en meget ringe imødekommenhed.

Hvis vore ændringsforslag ikke bliver vedtaget i dag, så vil vi fortsat arbejde for, at der sker et eller andet. Men stadig væk vil jeg sige, at finansudvalget ikke er et velegnet instrument, og går vi tilbage i historien, må vi konstatere, at den såkaldte sparebånd, hvor tidligere finansminister Per Hækkerup var stærkt involveret, var sammensat af meget få repræsentanter, og den ville have nået nogle resultater, dersom den daværende statsminister ikke havde trukket tæppet væk under den. Udvalget var faktisk nået til enighed om en række besparelser, som virkelig betød indgreb på en række områder. Det tager vi som et praktisk eksempel på, at det er den arbejdsmetode, man skal anvende, hvis man virkelig skal nå nogle resultater.

Jeg vil godt konkludere om dette sige, at når vi har stillet dette ændringsforslag, så er det ikke for at tilsløre noget som helst om forskellen mellem de 4 borgerlige partiers holdninger til besparelser, for de er forskellige. Det er for at få en realistisk diskussion om, hvad der kan skabes flertal for af besparelser. Vi er overbevist om, at finansministeren med det underskud, han har, og det underskud, han vil få på statens finanser, bliver tvunget til at gå ind i nogle realistiske drøftelser. Derfor er vi faktisk også skuffede over, at regeringen overhovedet ikke har været interesseret i at forhandle om dette.

Vi har faktisk også lidt en skuffelse på dette område i forhold til det radikale venstre, som taler meget om det brede politiske samarbejde. Jeg vil godt sige til det radikale venstre, at her var faktisk en god chance for at manifestere det brede politiske samarbejde, for hvis det radikale venstre var gået aktivt ind i opbakningen bag dette forslag, så var regeringen under alle omstændigheder blevet nødsaget til at sætte dette arbejde i gang, og så havde vi haft chance for at nå nogle resultater.

Må jeg til sidst traditionen tro sige tak til finansudvalgets sekretariat for den bistand, vi har fået i finansudvalget. Jeg vil da gerne ligesom hr. Camre takke både den tidligere

finansudvalgsformand og den nuværende finansudvalgsformand. Det var så uheldigt, at ingen af dem var til stede, da hr. Camre talte, og derfor er det endnu mere velbegundet, at jeg gentager takken og siger, at vi under den gamle og under den nuværende formand har haft og har det gode og saglige samarbejde, som har været traditionen for dette udvalg.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Kun en ganske kort bemærkning til hr. Palle Simonsen, som gav udtryk for, at han ikke ville gå ind og debattere tidspunkterne for fremskridtpartiets ændringsforslag.

Det var klogt af hr. Palle Simonsen. Hr. Palle Simonsen ved, hvilket arbejde der ligger i at lave ændringsforslag, og den tidsfrist, vi har haft, efter at det nye folketing er trådt sammen, og efter at vi har haft første behandling af det nye finanslovsforslag, har været endnu kortere end normalt, og man skal igennem samtlige ændringsforslag.

Når hr. Palle Simonsen var klog i denne sammenhæng, hænger det også sammen med, at CD, kristeligt folkeparti, venstre og det konservative folkeparti er de eneste partier i finansudvalget, der har overtrådt en af finansudvalget vedtaget tidsfrist, ganske vist uden accept fra fremskridtpartiet, men accepteret af venstre, kristeligt folkeparti, CD og det konservative folkeparti. Det var de 4 partier, der overtrådte den tidsfrist – men de havde selvfølgelig også den kolossale arbejdsbyrde hængende over sig at skulle lave ét ændringsforslag til finanslovsforlaget.

Bertel Haarder (V):

Vores forslag om et snævert udgiftsreformudvalg med en klar målsætning var en udstrakt hånd fra os til regeringen og til det radikale venstre. Vi siger: vore spareforslag ligger på bordet; vi er sikre på, at nogle af dem kan ikke skabe flertal, men vi er også sikre på, at der er langt flere sparemuligheder, end vi har kunnet påvise med den ringe hjælp, vi har som oppositionspartier. Derfor, lad os nu gå tingene igennem i et sådant snævert udvalg i nær kontakt med de dygtige embedsmænd i finansministeriet.

Man kan sige, at det mislykkedes for 10 år siden, da man forsøgte noget lignende, men